
Shandilya Upanishad

शान्दिल्योपनिषत्

Document Information

Text title : Shandilya Upanishad

File name : shandilya.itx

Category : upanishhat, svara

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic tradition

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : 58 / 108; Atharva Veda - Yoga upanishad

Latest update : May, 27, 2000

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 22, 2023

sanskritdocuments.org

Shandilya Upanishad

शाण्डिल्योपनिषत्

शाण्डिल्योपनिषत्प्रोक्तयमाद्यष्टाङ्गयोगिनः ।

यद्ब्रह्मोपादान्ति कैवल्यं स रामो मे परा गतिः ॥

ॐ भद्रं कर्णेभिः श्रुणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।

स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः ॥

स्वस्ति न धन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।

स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

शाण्डिल्यो ऽ वा अथर्वाणं पप्रच्छात्मलाभोपायभूत-

मष्टाङ्गयोगमनुब्रूहीति । स ङोवायाथर्वा यमनियमासन-

प्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधयोऽष्टाङ्गानि ।

तत्र दश यमाः । तथा नियमाः । आसनान्यष्टौ । त्रयःप्राणायामाः ।

पञ्चप्रत्याहाराः । तथा धारणा । द्विप्रकारं ध्यानम् ।

समाधिस्त्वेकउपः । तत्राङ्गिसासत्यास्तेयब्रह्मचर्यदयाजप-

क्षमाधृतिमिताहारशौचानि येति यमादश । तत्र ङिसा नाम

मनोवाक्कायकर्मभिः सर्वभूतेषु सर्वदा क्लेशजननम् ।

सत्यं नाम मनोवाक्कायकर्मभिर्भूतहितयथार्थाभिभाषणम् ।

अस्तेयं नाम मनोवाक्कायकर्मभिः परद्रव्येषु निःस्पृहा ।

ब्रह्मचर्यं नाम सर्वावस्थासु मनोवाक्कायकर्मभिः सर्वत्र मैथुनत्यागः ।

दया नाम सर्वभूतेषु सर्वत्रानुग्रहः । आर्जवं नाम मनोवाक्कायकर्मणां

विहितविहितेषु जनेषु प्रवृत्तौ निवृत्तौ वा ऐकउपत्वम् । क्षमा नाम

प्रियाप्रियेषु सर्वेषु ताडनपूजनेषु सदनम् । धृतिर्नामार्थहानौ

स्वेष्टबन्धुवियोगे तत्राप्तौ सर्वत्र येतः स्थापनम् । मिताहारो नाम

यतुर्थाशावशेषकसुस्निग्धमधुराहारः । शौचं नाम द्विविधं

बाह्यमान्तरं येति । तत्र मृज्जलाभ्यां बाह्यम् । मनःशुद्धिरान्तरम् ।

तदध्यात्मविधया लभ्यम् ॥ १ ॥

तपःसन्तोषास्तिक्यदानेश्वरपूजनसिद्धान्तश्रवणार्द्धीमतिजपो
 प्रतानि दश नियमाः । तत्र तपो नाम विध्युक्तकृच्छ्रयान्द्रायणादितिः
 शरीरशोषणम् । सन्तोषो नाम यदृच्छालाभसन्तुष्टिः ।
 आस्तिक्यं नाम वेदोक्तधर्माधर्मेषु विश्वासः । दानं नाम
 न्यायार्जितस्य धनधान्यादिः श्रद्धयार्जुतिभ्यः प्रदानम् ।
 श्वरपूजनं नाम प्रसन्नस्वभावेन यथाशक्ति विष्णुरुद्रादि
 पूजनम् । सिद्धान्तश्रवणं नाम वेदान्तार्थविचारः ।
 र्द्धीनाम वेदलौकिकमार्गदुत्सितकर्मणि लज्जा । मतिर्नाम
 वेदविलितकर्ममार्गेषु श्रद्धा । जपो नाम विधिवद्गुरुपदिष्ट-
 वेदाविरुद्धमन्त्राभ्यासः । तद्विविधं वाचिकं मानसं चेति ।
 मानसं तु मनसा ध्यानयुक्तम् । वाचिकं द्विविधमुख्यै-
 रुपांशुभेदेन । उच्चैरुच्यारणं यथोक्तकलम् । उपांशु
 सडस्रगुणम् । मानसं कोटिगुणम् । प्रतं नाम वेदोक्तविधि-
 निषेधानुष्ठाननैयत्यम् ॥ २ ॥

स्वस्तिकगोमुभपद्मवीरसिंहात्मद्रुमुक्तमयूराभ्यान्यासनान्यष्टौ ।
 स्वस्तिकं नाम-जानूर्वोन्तरे सम्यक्कृत्वा पादतले उभे ।
 ऋजुकायः समासीनः स्वस्तिकं तत्प्रयक्षते ॥ १ ॥

सव्ये दक्षिणगुल्फं तु पृष्ठपार्श्वे नियोजयेत् ।
 दक्षिणोऽपि तथा सव्यं गोमुभं गोमुभं यथा ॥ २ ॥

अङ्गुष्ठेन निभङ्गीयाद्धस्ताभ्यां व्युत्थमेण य ।
 उर्वोरुपरि शाण्डिल्य कृत्वा पादतले उभे ।
 पद्मासनं भवेदेतत्सर्वेषामपि पूजितम् ॥ ३ ॥

अेकं पादमथैकस्मिन्विन्यथोरुणि संस्थितः ।
 एतस्मिंस्तथा योऽं वीरासनमुदीरितम् ॥ ४ ॥

दक्षिणं सव्यगुल्फेन दक्षिणेन तथेतदम् ।
 उस्तौ य जान्वोः संस्थाप्य स्वाङ्गुलीश्च प्रसार्य य ॥ ५ ॥

व्यक्तवङ्गो निरीक्षित नासाग्रं सुसमाहितः ।
 सिंहासनं भवेदेतत्पूजितं योगिभिः सदा ॥ ६ ॥

योनीं वामेन सम्पीड्य मेढ्राद्गुपरि दक्षिणम् ।
 भ्रूमध्ये च मनोलक्ष्यं सिद्धासनमिदं भवेत् ॥ ७ ॥

गुल्फौ तु वृषणस्थाधः सीवन्याः पार्श्वयोः क्षिपेत् ।
 पादपार्श्वे तु पाणिभ्यां दृढं बध्वा सुनिश्चलम् ।
 भद्रासनं भवेदेतत्सर्वव्याधिविषापडम् ॥ ८ ॥

सम्पीड्य सीविनीं सूक्ष्मां गुल्फेनैव तु सव्यतः ।
 सव्यं दक्षिणगुल्फेन मुक्तासनमुदीरितम् ॥ ९ ॥

अवष्टभ्य धरां सम्यक्तलाभ्यां तु करद्वयोः ।
 उस्तयोः कूर्परौ चापि स्थापयेन्नाभिपार्श्वयओः ॥ १० ॥

समुन्नतशिरःपादो दण्डवद्व्योम्नि संस्थितः ।
 मयूरासनमेतत्तु सर्वपापप्राणाशनम् ॥ ११ ॥

शरीरान्तर्गताः सर्वे रोगा विनश्यन्ति । विषाणि शूर्यन्ते ।
 येन केनासनेन सुभधारणं भवत्यशक्तस्तत्समाचरेत् ।
 येनासनं विजितं जगत्त्रयं तेन विजितं भवति ।
 यमनियमाभ्यां संयुक्तः पुरुषः प्राणायामं चरेत् ।
 तेन नाज्यः शुद्धा भवन्ति ॥ ३ ॥

अथ छैनमथर्वाणं शाण्डिल्यः पप्रस्थ केनोपायेन
 नाज्यः शुद्धाः स्युः । नाज्यः कतिसंभ्याकाः ।
 तासामुत्पत्तिः कीदृशी । तासु कति वयवस्तिष्ठन्ति ।
 तेषां कानि स्थानानि । तत्कर्माणि कानि ।
 देहे यानि यानि विज्ञातव्यानि तत्सर्वं मे ब्रूहीति ।
 स ङोवाय अथर्वाणं अथेदं शरीरं षण्णवत्यङ्गुलात्मकं
 भवति । शरीरात्प्राणो द्वादशाङ्गुलाधिको भवति ।
 शरीरस्थं प्राणमग्निना सड योगाभ्यासेन समं न्यूनं वा
 यः करोति स योगिपुङ्गवो भवति । देहमध्ये शिभिस्थानं
 त्रिकोणं तमजाम्भूनदप्रभं मनुष्याणाम् ।
 यतुष्पदां यतुरस्रम् । विडङ्गानां वृत्ताकारम् ।
 तन्मध्ये शुभा तन्वी पावकी शिभा तिष्ठति ।
 गुदाद्व्यङ्गुलादूर्ध्वं मेढ्राद्व्यङ्गुलादधो देहमध्यं
 मनुष्याणां भवति । यतुष्पदां लृन्मध्यम् ।

विडङ्गानां तुङ्गमध्यम् । देडमध्यं नवाङ्गुलं
 यतुरङ्गुलमुत्सोदायतमङ्गुलकृति । तन्मध्ये नाभिः ।
 तत्र द्वादशारयुतं यङ्गम् । तस्यङ्गमध्ये
 पुण्यपापप्रयोदितो ञ्जवो भ्रमति । तन्तुपञ्जरमध्यस्थलूतिका
 यथा भ्रमति तथा यासौ तत्र प्राणश्चरति । देडेडस्मिञ्जवः
 प्राणारुढो भवेत् । नाभेस्तिर्यग्धोर्ध्वं कुण्डलिनीस्थानम् ।
 अष्टप्रकृतिरुपाष्टधा कुण्डलीकृता कुण्डलिनी शक्तिर्भवति ।
 यथावद्वायुसंयारं जलान्नादीनि परितः स्कन्धः पार्श्वेषु
 निरुध्वैर्नं मुपेनैव समावेष्ट्य भ्रमरन्त्रं योगकाले
 यापानेनाग्निना य स्फुरति । वृष्टयाकाशे मडोज्ज्वला
 ज्ञानरूपा भवति । मध्यस्थकुण्डलिनीमाश्रित्य
 मुण्या नाज्यश्चातुर्दश भवन्ति । तत्र सुषुम्ना
 विश्वधारिणी मोक्षमार्गेति याचक्षते ।
 गुदस्थ पृष्ठभागे वीणादङ्गाश्रिता मूर्धपर्यन्तं
 भ्रमरन्त्रे विज्ञेया व्यक्ता सूक्ष्मा वैश्रवी भवति ।
 सुषुम्नायाः सव्यभागे षडा तिष्ठति । दक्षिणभागे
 पिङ्गला षडायां चन्द्रश्चरति । पिङ्गलायां रविः ।
 तमोरुपश्चन्द्रः । रजोरुपो रविः । विषभागो रविः ।
 अमृतभागश्चन्द्रमाः । तावेव सर्वकालं धत्ते ।
 सुषुम्ना कालभोक्त्री भवति । सुषुम्ना पृष्ठपार्श्वयोः
 सरस्वतीकुलू भवतः । यशस्विनीकुलूमध्ये वारुणी प्रतिष्ठिता
 भवति । पूषासरस्वतीमध्ये पयस्विनी भवति । गान्धारी-
 सरस्वतिमध्ये यशस्विनी भवति । इन्द्रमयेडलम्बुसा भवति ।
 सुषुम्नापूर्वभागे मेढ्रान्तं कुलूर्भवति । कुण्डलिन्या
 अधश्चोर्ध्वं वारुणी सर्वगामिनी भवति । यशस्विनी सौम्या य
 पादाङ्गुष्ठान्तमिष्यते । पिङ्गला चोर्ध्वगा याम्यनासान्तं
 भवति । पिङ्गलायाः पृष्ठतो याम्यनेत्रान्तं पूषा भवति ।
 याम्यकर्णान्तं यशस्विनी भवति । जिह्वाया उर्ध्वान्तं सरस्वती भवति ।
 आसव्यकर्णान्तमूर्ध्वगा शङ्खिनी भवति । षडापृष्ठभागा-
 त्सव्यनेत्रान्तगा गान्धारी भवति । पायुमूलाधोर्ध्वगालम्बुसा
 भवति । अेताश्च यतुर्दशसु नाडीष्वन्या नाज्यः संभवन्ति ।
 तास्वन्यास्तास्वन्या भवन्तीति विज्ञेयाः ॥

यथाश्वात्थाद्विपत्रं शिराभिव्यामिमेवं शरीरं नाडीभिव्यामिम् ।
 प्राणोपापानसमानोदानव्याना नागकूर्मकृकरदेवदत्तधनञ्जया
 अते दश वायवः सर्वासु नाडीषु यरन्ति । आस्थनासिकाकण्ठनाभि-
 पादाङ्गुष्ठभ्रजकुण्डलव्यधश्चोर्ध्वभागेषु प्राणः संयरति ।
 श्रोत्राक्षिकटिगुल्फुघ्राणगलस्किण्डेशेषु व्यानः संयरति ।
 गुदमेढ्वेरुजानूदरवृषणकटिजङ्घानाभिगुदाञ्जगारेष्वपानः
 संयरति । सर्वसन्धिस्थ उदानः । पादलस्तयोरपि सर्वगत्रेषु सर्वव्यापी
 समानः । भुक्तान्नरसादिकं गात्रेऽग्निना सल व्यापयन्द्रिसमतिसलस्येषु
 नाडीमार्गेषु यर-समानवायुरग्निना सल साङ्गोपाङ्गकलेवरं
 व्याप्नोति । नागाद्विवायवः पञ्चत्वगस्थ्यादिसंभवाः । तु-न्स्थं
 जलमन्नं य रसाद्विषु समीरितं तु-न्मध्यगतः प्रागस्तानि पृथक्कुर्यात् ।
 अग्नेरुपरि जलं स्थाप्य जलोपर्यन्नादीनि संस्थाय स्वयमपानं सम्प्राप्य
 तेनैव सल मारुतः प्रयाति देलमध्यगतं ज्वलनम् । वायुना पालितो
 वह्निरपानेन शनैर्देलमध्ये ज्वलति । ज्वलनो ज्वालाभिः प्राणेन कोष्ठमध्यगतं
 जलमत्युष्णमकरोत् । जलोपरि समर्पितव्यञ्जनसंयुक्तमन्नं वह्निसंयुक्तवारिणा
 पक्वमकरोत् । तेन स्वेदमूत्रजलरक्तवीर्यरूपरसपुरीषादिकं प्राणः
 पृथक्कुर्यात् । समानवायुना सल सर्वासु नाडीषु रसं व्यापयञ्छ्वासरूपेण
 देले वायुश्चरति । नवभिव्यामिभर-मैः शरीरस्य वायवः कुर्वन्ति विण्मूत्राद्विसर्जनम् ।
 निश्वासोश्छ्वासकासश्च प्राणकर्मोच्यते । विण्मूत्राद्विसर्जनमपानवायुकर्म ।
 डानोपादानयेष्टाद्वि व्यानकर्म । देलस्योन्नयनाद्विकमुदानकर्म ।
 शरीरपोषणाद्विकं समानकर्म । उद्गराद्वि नागकर्म । निमीलनाद्वि कूर्मकर्म ।
 क्षुत्करणां कृकरकर्म । तन्द्रा देवदत्तकर्म । श्लेष्माद्वि धनञ्जयकर्म ।
 अवेवं नाडीस्थानं वायुस्थानं तल्लर्म य सम्यग्ज्ञात्वा नाडीसंशोधनं कुर्यात् ॥ ४ ॥

यमनियमयुतः पुरुषः सर्वसङ्गविवर्जितः कृतविधः
 सत्यधर्मरतो जितकोधो गुरुशुश्रूषानिरतः पितृमातृविधेयः
 स्वाश्रमोक्तसदाचारविद्वच्छिक्षितः कृलमूलोदकान्वितं
 तपोवनं प्राप्य रम्यदेशे ब्रह्मघोषसमन्विते
 स्वधर्मनिरतब्रह्मवित्समावृते कृलमूलपुष्पवारिभिः
 सुसम्पूर्णे देवायतने नदीतीरे ग्रामे नगरे वापि सुशोभनमठं
 नात्युच्यनीयायतमल्पद्वारं गोमयाद्विलिप्तं सर्वरक्षासमन्वितं

कृत्वा तत्र वेदान्तश्रवणं कुर्वन्योगं समारभेत् । आद्यै
 विनायकं सम्भूज्य स्वेष्टदेवतां नत्वा पूर्वोक्तासने स्थित्वा
 प्राङ्मुप उदङ्मुपो वापि मूढासनेषु जितासनगतो
 विद्वांसमग्रीवशिरोनासाग्रदृग्भूमध्ये शशभृद्धिभं
 पश्यन्नेत्राभ्याममृतं पिबेत् । द्वादशमात्रया षडया
 वायुमापूर्योदरे स्थितं ज्वालावलीयुतं रेकृभिन्दुयुक्तमग्निमाण्डलयुतं
 ध्यायेद्रेथयेत्पिङ्गलया । पुनः पिङ्गलयापूर्य कुम्भित्वा
 रेथयेद्विडया । त्रियतुस्त्रियतुःसप्तत्रियातुर्मासपर्यन्तं त्रिसन्धिषु
 तदन्तरालेषु य षट्कृत्व आचरेन्नाडीशुद्धिर्भवति । ततः
 शरीरे लघुदीप्तिवह्निवृद्धिनाद्याभिव्यक्तिर्भवति ॥ ५ ॥

प्राणोपानसमायोगः प्राणायामो भवति ।
 रेचकपूरककुम्भकभेदेन स त्रिविधः ।
 ते वर्णात्मकाः । तस्मात्प्राणव एव प्राणायामः
 पद्माद्यासनस्थः पुमान्नासाग्रे
 शशभृद्धिभज्योत्सनाजालवितानिताकारमूर्ती रक्ताङ्गी
 उंसवाङ्गिनी दण्डस्तवा आला गायत्री भवति । उकारमूर्तिः
 श्वेताङ्गी तार्क्ष्यवाङ्गिनी युवती यङ्गस्तवा सावित्री भवति ।
 मकारमूर्तिः कृष्णाङ्गी वृषभवाङ्गिनी वृद्धा
 त्रिशूलधारिणी सरस्वती भवति । अकाराद्वित्रयाणां
 सर्वकारणमेकाक्षरं परंज्योतिः प्राणं भवतीति ध्यायेत् ।
 षडया आख्याद्वायुमापूर्य षोडशमात्राभिरकारं
 चिन्तयन्पूरितं वायुं यतुःषष्टिमात्राभिः कुम्भयित्वाकारं
 ध्यायन्पूरितं पिङ्गलया द्वात्रिंशन्मात्रया मकारमूर्ति-
 ध्यानेनैवं क्रमेण पुनः पुनः कुर्यात् ॥ ६ ॥

अथासनदृढो योगी वशी मितछिताशनः
 सुषुम्नानाडीस्थमलशोषार्थं योगी
 भद्रपद्मासनो वायुं चन्द्रेणापूर्य
 यथाशक्ति कुम्भयित्वा सूर्येण रेचयित्वा
 पुनः सूर्येणापूर्य कुम्भयित्वा चन्द्रेण
 विरेच्य यथा त्यजेत्तया सम्पूर्य धारयेत् ।
 तदेते श्लोका भवन्ति ।

प्राणं प्रागिऽया पिबेन्नियमितं भूयोऽन्यथा रेचये-

त्पीत्वा पिङ्गलया समीरणमथो बद्ध्वा त्यजेद्भामया ।

सूर्यायन्द्रमसोरनेन विधिनाऽभ्यासं सदा तन्वतां

शुद्धा नाडिगणा भवन्ति यमिनां मासत्रयाद्दूर्ध्वतः ॥ १ ॥

प्रातर्भध्यन्दिने सायमर्धरात्रे तु कुम्भकान् ।

शनैरशीतिपर्यन्तं यतुर्वारे समभ्यसेत् ॥ २ ॥

कनीयसि भवेत्स्वेदः कपो भवति मध्यमे ।

उत्तिष्ठत्युत्तमे प्राणरोधे पद्मासनं मडत् ॥ ३ ॥

जलेन श्रमजातेन गात्रमर्दनमाचरेत् ।

दृढता लघुता यापि तस्य गात्रस्य जायते ॥ ४ ॥

अभ्यासकाले प्रथमं शस्तं क्षीराजयभोजनम् ।

ततोऽभ्यासे स्थिरीभूते न तावन्नियमत्राडः ॥ ५ ॥

यथा सिंढी गजो व्याघ्रो भवेद्भ्रश्यः शनैः शनैः ।

तथैव सेवितो वायुरन्यथा छन्ति साधकम् ॥ ६ ॥

युक्तं युक्तं त्यजेद्भ्रायुं युक्तं युक्तं य पूरयेत् ।

युक्तं युक्तं य बध्नीयाद्वेवं सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ७ ॥

यथेष्टधाराणाद्वायोऽरनलस्य प्रदीपनम् ।

नादाभिव्यक्तिरारोग्यं जायते नाडिशोधनात् ॥ ८ ॥

विधिवत्प्राणसंयामैर्नाडीयुके विशोधिते ।

सुषुम्नावदनं भित्वा सुप्माद्भिः शक्ति मारुतः ॥ ९ ॥

मारुते मध्यसंयारे मनःस्थैर्यं प्रजायते ।

यो मनःसुस्थिरो भावः सैवावस्था मनोन्मनी ॥ १० ॥

पूरकान्ते तु कर्तव्यो बन्धो जल-धराभिधः ।

कुम्भकान्ते रेचकादौ कर्तव्यस्तूङ्गियाणकः ॥ ११ ॥

अधस्तात्कुञ्चनेमाशु कण्ठसङ्कोचने कृते ।

मध्ये पश्चिमतानेन स्यात्प्राणो ब्रह्मनाडिगः ॥ १२ ॥

अपानमूर्ध्वमुत्थाप्य प्राणं कण्ठादधो नयन् ।

योगी जराविनिर्मुक्तः षोडशो वयसा भवेत् ॥ १३ ॥

सुभासनस्थो दक्षनाज्या बलिस्थं पवनं
समाकृष्याकेशमानप्पात्रं कुम्भयित्वा सव्यनाज्या
रेथयेत् । तेन कपालशोधनं वातनाडीगतसर्वरोग-
सर्वविनाशनं भवति । उदयादिकण्ठपर्यन्तं सस्वनं
नासाभ्यां शनैः पवनमाकृष्य यथाशक्ति
कुम्भयित्वा षडया विरेच्य गच्छंस्तिष्ठन्पुर्यात् ।
तेन श्लेष्मडरं जठराग्निवर्धनं भवति । वङ्ग्रेण
सीत्कारपूर्वकं वायुं गृहीत्वा यथाशक्ति कुम्भयित्वा
नासाभ्यां रेथयेत् । तेन क्षुत्तृष्णालस्यनिद्रा न जायते ।
जिह्वया वायुं गृहीत्वा यथाशक्ति कुम्भयित्वा नासाभ्यां
रेथयेत् । तेन गुल्माप्लीडज्वरपित्तक्षुधादीनि नश्यन्ति ॥
अथ कुम्भकः । स द्विविधः सलितः डेवलश्चेति । रेथकपूरकयुक्तः
सलितः तद्विवर्जितः डेवलः । डेवलसिद्धिपर्यन्तं सलितमभ्यसेत् ।
डेवलकुम्भके सिद्धे त्रिषु लोकेषु न तस्य दुर्लभं भवति ।
डेवलकुम्भकात्सुःखिनीभोधो जायते । ततः कृशवपुः
प्रसन्नवदनो निर्मललोचनोऽभिव्यक्तनादो निर्मुक्तरोगजालो
जितभिन्दुः पद्मिर्भवति ।
अन्तर्लक्ष्यं बलिर्दृष्टिर्निमेषोन्मेषवर्जिता ।
अेषा सा वैष्णवी मुद्रा सर्वतन्त्रेषु गोपिता ॥ १४ ॥
अन्तर्लक्ष्यविलीनचित्तपवनो योगी सदा वर्तते
दृष्ट्या निश्चलतारया बलिर्धः पश्यन्नपश्यन्नपि ।
मुद्रेयं भलु भेयरी भवति सा लक्ष्यैकताना शिवा
शून्याशून्यविवर्जितं स्फुरति सा तत्त्वं पदं वैष्णवी ॥ १५ ॥
अर्धोन्मीलितलोचनः स्थिरमना नासाग्रदत्तेक्षाण-
श्चन्द्रार्कावपि लीनतामुपनयन्निष्पन्द्भावोत्तरम् ।
ज्योतीरुपमशीषबाह्यरहितं दृष्टीप्यमानं परं
तत्त्वं तत्परमस्ति वस्तुविषयं शाण्डिल्य विद्भीड तत् ॥ १६ ॥
तारं ज्योतिषि संयोज्य डिग्बिन्दुन्नमनन्भवौ ।
पूर्वाभ्यासस्य मार्गोऽयमुन्मनीकारकः क्षणात् ॥ १७ ॥
तस्मात्भेयरीमुद्रामभ्यसेत् । तत उन्मनी भवति ।

ततो योगनिद्रा भवति । लब्धयोगनिद्रस्य योगिनः कालो नास्ति ।

शक्तिमध्ये मनः कृत्वा शक्तिं मानसमध्यगाम् ।

मनसा मन आलोक्य शाण्डिल्य त्वं सुधी भव ॥ १८ ॥

भ्रममध्ये कुरु यात्मानमात्ममध्ये य भं कुरु ।

सर्वं य भ्रमयं कृत्वा न किञ्चिदपि चिन्तय ॥ १९ ॥

बाह्यचिन्ता न कर्तव्या तथैवान्तरचिन्तिका ।

सर्वचिन्तां परित्यज्य चिन्मात्रपरमो भव ॥ २० ॥

कर्पूरमनले यद्भस्मैन्धवं सलिले यथा ।

तथा य लीयमानं य मनस्तत्त्वे विलीयते ॥ २१ ॥

ज्ञेयं सर्वप्रतीतं य तज्ज्ञानं मन उच्यते ।

ज्ञानं ज्ञेयं समं नष्टं नान्यः पन्था द्वितीयकः ॥ २२ ॥

ज्ञेयवस्तुपरित्यागाद्धिलयं याति मानसम् ।

मानसे विलयं याते कैवल्यमवशिष्यते ॥ २३ ॥

द्वौ कर्मौ चित्तनाशस्य योगो ज्ञानं मुनीश्वर ।

योगस्तद्भृत्तिरोधो छि ज्ञानं सम्यगवेक्षणम् ॥ २४ ॥

तस्मिन्निरोधिते नूनमुपशान्तं मनो भवेत् ।

मनःस्पन्दोपशान्तायं संसारः प्रविलीयते ॥ २५ ॥

सूर्यालोकापरिस्पन्दशान्तौ व्यवहृतिर्यथा ।

शास्त्रसंज्ञनसम्पर्कवैराग्याभ्यासयोगतः ॥ २६ ॥

अनास्थायां कृतास्थायां पूर्वं संसारवृत्तिषु ।

यथाभिवाम्छितध्यानाख्यिरमेकतयोछितात् ॥ २७ ॥

अेकतत्त्वदृढाभ्यासात्प्राणस्पन्दो निरुध्यते ।

पूरकाद्यनिलायामादृढाभ्यासदभेदजात् ॥ २८ ॥

अेकान्तध्यानयोगाख्य मनःस्पन्दो निरुध्यते ।

ओङ्कारोच्चारणप्राप्तशब्दतत्त्वानुभावनात् ।

सुषुप्ते संविदा ज्ञाते प्राणस्पन्दो निरुध्यते ॥ २९ ॥

तालुमूलगतां यत्ताज्जिह्वाकम्ब घण्टिकाम् ।

उर्ध्वरन्ध्रं गते प्राणो प्राणस्पन्दो निरुध्यते ॥ ३० ॥

प्राणो गलितसंविक्तौ तालूर्ध्वं द्वादशान्तगे ।
अभ्यासाद्दूर्ध्वरन्ध्रेण प्राणस्पन्दो निरुध्यते ॥ ३१ ॥

द्वादशाङ्गुलपर्यन्ते नासाग्रे विमलेऽम्बरे ।
संविद्दृशि प्रशाम्यन्त्यां प्राणस्पन्दो निरुध्यते ॥ ३२ ॥

भ्रूमध्ये तारकालोकशान्तावन्तमुपागते ।
येतनैकतने बद्धे प्राणस्पन्दो निरुध्यते ॥ ३३ ॥

ओमित्येव यद्दुद्भूतं ज्ञानं ज्ञेयात्मकं शिवम् ।
असंस्पृष्टविकल्पांशं प्राणस्पन्दो निरुध्यते ॥ ३४ ॥

शिरकालं लृटेकान्तव्योमसंवेदनाभुने ।
अवासनमनोध्यानात्प्राणस्पन्दो निरुध्यते ॥ ३५ ॥

अेभिः कमैस्तथान्यैश्च नानासंकल्पकल्पितैः ।
नानादेशिकवक्त्रस्थैः प्राणस्पन्दो निरुध्यते ॥ ३६ ॥

आकुञ्चनेन कुण्डलिन्याः क्वाटमुद्धाट्य मोक्षद्वारं विभेद्येत् ।
येन मार्गेण गन्तव्यं तद्द्वारं मुपेनाच्छाद्य प्रसुप्ता
कुण्डलिनी कुटिलाकारा सर्पवद्वेषिता भवति । सा शक्तिर्येन
यालिता स्यात्स तु मुक्तो भवति । सा कुण्डलिनी कण्ठोर्ध्वभागे
सुप्ता चेधोगिनां मुक्तये भवति । अन्यनायाधो मूढानाम् ।
छंदादिमार्गद्वयं विहाय सुषुम्नामार्गेणागच्छेत्तद्विषणोः
परमं पदम् ।

मरुदभ्यसनं सर्वं मनोयुक्तं समभ्यसेत्
छतश्च न कर्तव्या मनोवृत्तिर्मनीषिणा ॥ ३७ ॥

द्विवा न पूजयेद्विषणुं रात्रौ नैव प्रपूजयेत् ।
सततं पूजयेद्विषणुं द्विवारात्रं न पूजयेत् ॥ ३८ ॥

सुषिरो ज्ञानजनकः पञ्चस्रोतःसमन्वितः ।
तिष्ठते भेयरी मुद्रा तस्मिन्स्थाने न संशयः ॥ ३९ ॥

सव्यदक्षिणानाडीस्थो मध्ये यरति मारुतः ।
तिष्ठतः भेयरी मुद्रा तस्मिन्स्थाने न संशयः ॥ ४० ॥

छंदापिङ्गलयोर्मध्ये शून्यं यैवानिलं त्रसेत् ।
तिष्ठन्ती भेयरी मुद्रा तत्र सत्यं प्रतिष्ठितम् ॥ ४१ ॥

सोमसूर्यद्रयोर्मध्ये निरालम्बतले पुनः ।

संस्थिता व्योमयुके सा मुद्रा नाम्ना य भेयरी ॥ ४२ ॥

छेदनयावनदाडैः कृत्वा परां जिह्वां कृत्वा

दृष्टिं भ्रूमध्ये स्थाप्य कपालकुण्डरे जिह्वा विपरीतगा

यदा भवति तदा भेयरी मुद्रा जायते । जिह्वा चित्तं य

भे यरति तेनोर्ध्वजिह्वः पुमानमृतो भवति । वामपादमूलेन

योनिं सम्पीड्य दक्षिणपादं प्रसार्य तं कराभ्यां धृत्वा

नासाभ्यां वायुमापूर्य कण्ठबन्धं समारोप्योर्ध्वतो

वायुं धारयेत् । तेन सर्वकलेशहानिः । ततः पीयूषमिव

विषं श्रुयते । क्षयगुल्मगुदावर्तश्रुत्वात्प्राणैर्दोषा नश्यन्ति ।

शेषं प्राणजयोपायः सर्वमृत्यूपघातकः । वामपादपाष्णिं

योनिस्थाने नियोज्य दक्षिणयरणं वामोरुपरि संस्थाप्य

वायुमापूर्य लृद्ये युबुङं निधाय योनिमाकुञ्च्य मनोमध्ये

यथाशक्ति धारयित्वा स्वात्मानं भावयेत् । तेनापरोक्षसिद्धिः ।

बाह्यात्प्राणं समाकृष्य पूरयित्वादेरे स्थितम् ।

नाभिमध्ये य नासाग्रे पदाङ्गुष्ठे य यत्नतः ॥ ४३ ॥

धारयेन्मनसा प्राणं सन्ध्याकालेषु वा सदा ।

सर्वरोगविनिर्मुक्तो भवेद्योगी गतकलमः ॥ ४४ ॥

नासाग्रे वायुविजयं भवति । नाभिमध्ये सर्वरोगविनाशः ।

पादाङ्गुष्ठदारणाच्छरीरलघुता भवति ।

रसनाद्वायुमाकृष्य यः पिबेत्सततं नरः ।

श्रमदाडौ तु न स्यातां नश्यन्ति व्याधयस्तथा ॥ ४५ ॥

सन्ध्योर्ब्राह्मणः काले वायुमाकृष्य यः पिबेत् ।

त्रिमासात्तस्य कल्याणी जायते वाक् सरस्वती ॥ ४६ ॥

अेवं षण्मासाभ्यासात्सर्वरोगनिवृत्तिः ।

जिह्वया वायुमानीय जिह्वामूले निरोधयेत् ।

यः पिबेदमृतं विद्वांसकलं भद्रमश्रुते ॥ ४७ ॥

आत्मन्यात्मानमिडया धारयित्वा भ्रुवोन्तरे ।

विलेधे त्रिदशाहारं व्याधस्थोऽपि विमुच्यते ॥ ४८ ॥

नाडीभ्यां वायुमारोप्य नाभौ तुन्दस्य पार्श्वयोः ।
घटिकैकां वलेद्यस्तु व्याधिभिः स विमुच्यते ॥ ४९ ॥

मासमेकं त्रिसन्ध्यं तु जिह्वारोप्य मारुतम् ।
विलेध त्रिदशाहारं धारयेत्तुन्दमध्ये ॥ ५० ॥

ज्वराः सर्वेऽपि नश्यन्ति विषाणि विविधानि य ।
मुदूर्तमपि यो नित्यं नासाग्रे मनसा सल ॥ ५१ ॥

सर्वं तरति पाप्मानं तस्य जन्म शतार्जितम् ।

तारसंयमात्सकलविषयज्ञानं भवति ।

नासाग्रे चित्तसंयमादिन्द्रलोकज्ञानम् ।

तदधश्चित्तसंयमादग््निलोकज्ञानम् ।

यक्षुषि चित्तसंयमात्सर्वलोकज्ञानम् ।

श्रोत्रे चित्तस्य संयमाद्यमलोकज्ञानम् ।

तत्पार्श्वे संयमान्निवृत्तिलोकज्ञानम् ।

पृष्ठभागे संयमाद्भ्रुवलोकज्ञानम् ।

वामकर्णे संयमाद्वायुलोकज्ञानम् ।

कण्ठे संयमात्सोमलोकज्ञानम् ।

वामयक्षुषि संयमाच्छिवलोकज्ञानम् ।

मूर्ध्नि संयमाद्ब्रह्मलोकज्ञानम् ।

पादाद्योभागे संयमादतललोकज्ञानम् ।

पादे संयमाद्धितललोकज्ञानम् ।

पादसन्धौ संयमान्नितललोकज्ञानम् ।

जङ्घे संयमात्सुतललोकज्ञानम् ।

जानौ संयमान्महातललोकज्ञानम् ।

उरौ चित्तसंयमाद्रसातललोकज्ञानम् ।

कटौ चित्तसंयमात्तलातललोकज्ञानम् ।

नाभौ चित्तसंयमाद्भूलोकज्ञानम् ।

कुक्षौ संयमाद्भुवर्लोकज्ञानम् ।

दृदि चित्तस्य संयमात्स्वर्लोकज्ञानम् ।

दृद्योर्ध्वभागे चित्तसंयमान्महर्लोकज्ञानम् ।

कण्ठे चित्तसंयमाज्जानोलोकज्ञानम् ।

भ्रूमध्ये चित्तसंयमात्तपोलोकज्ञानम् ।

भूर्भि यित्तसंयमात्सत्यलोकज्ञानम् ।
 धर्माधर्मसंयमादतीतानागतज्ञानम् ।
 तत्तज्जन्तुध्वनौ यित्तसंयमात्सर्वजन्तुरुतज्ञानम् ।
 संयित्तकर्मणि यित्तसंयमात्पूर्वजातिज्ञानम् ।
 परयित्ते यित्तसंयमात्परयित्तज्ञानम् ।
 कायरूपे यित्तसंयमादन्यादृश्यरूपम् ।
 बले यित्तसंयमाद्भुवनुमदादिवलम् ।
 सूर्ये यित्तसंयमाद्भुवनज्ञानम् ।
 यन्त्रे यित्तसंयमात्ताराव्यूहज्ञानम् ।
 ध्रुवे तद्गतिदर्शनम् । स्वार्थसंयमात्पुरुषज्ञानम् ।
 नाभियुक्ते कायव्यूहज्ञानम् । कण्ठरूपे क्षुत्पिपासा निवृत्तिः ।
 कुर्मनाज्यां स्थैर्यम् । तारे सिद्धदर्शनम् ।
 कायाकाशसंयमादाकाशगमनम् ।
 तत्तत्स्थाने संयमात्तत्तत्सिद्धयो भवन्ति ॥ ७ ॥

अथ प्रत्याहारः । स पञ्चविधः विषयेषु विरतरामिन्द्रियाणां
 बलादाडरणं प्रत्याहारः । यद्यत्पश्यति तत्सर्वमामेति प्रत्याहारः ।
 नित्यविद्धितकर्मकृत्यागः प्रत्याहारः ।
 सर्वविषयपराज्जुभत्वं प्रत्याहारः ।
 अष्टादशसु भर्मस्थानेषु क्माद्धारणं प्रत्याहारः ।
 पादाङ्गुष्ठगुल्फङ्घाजानूरुपायुमेद्वनाभिलुदय-
 कण्ठरूपतालुनासाक्षिभ्रूमध्यललाटमूर्ध्नि स्थानानि ।
 तेषु क्मादारोडावरोडकमेण प्रत्याहरेत् ॥ ८ ॥

अथ धारणा । सा त्रिविधा । आत्मनि मनोधारेणं दडराकाशे
 बाह्याकाशधारणं पृथिव्यग्नेजोवाय्वाकाशेषु
 पञ्चमूर्तिधारणं येति ॥ ९ ॥

अथ ध्यानम् । तद्द्विविधं सगुणं निर्गुणं येति ।
 सगुणं मूर्तिध्यानम् । निर्गुणमात्मयाथात्म्यम् ॥ १० ॥

अथ समाधिः । शुवात्मपरमात्मैक्यावस्थान्निपुटीरडिता
 परमानन्दस्वरूपा शुद्धचैतन्यात्मिका भवति ॥ ११ ॥

एति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अथ उ शाण्डिल्यो उ वै ब्रह्मऋषिश्चतुर्षु वेदेषु
 ब्रह्मविद्यामलभमानः किं नामेत्यथर्वाणं
 भगवन्तमुपसन्नः पप्रच्छाधीहि भगवन् ब्रह्मविद्यां
 येन श्रेयोऽवाप्स्यामीति । स ङोवायाथर्वा शाण्डिल्य सत्यं
 विज्ञानमनन्तं ब्रह्म यस्मिन्निदमोतं य प्रोतं य ।
 यस्मिन्निदं सं य विर्यैति सर्वं यस्मिन्विज्ञाते सर्वमिदं
 विज्ञातं भवति । तदपाणिपादमयक्षुःश्रोत्रमजिह्वमशरीर-
 मग्राह्यमनिर्देश्यम् । यतो वायो निवर्तन्ते । अप्राप्य मनसा
 सङ् । यत्केवलं ज्ञानगम्यम् । प्रज्ञा य यस्मात्प्रसृता
 पुराणी । यदेकमद्वितीयम् । आकाशवत्सर्वगतं सुसूक्ष्मं
 निरञ्जनं निश्चियं सन्मात्रं विद्वानन्यैकरसं शिवं
 प्रशान्तममृतं तत्परं य ब्रह्म । तत्त्वमसि । तज्ज्ञानेन हि
 विजानीहि य अेको देव आत्मशक्तिप्रधानः सर्वज्ञः सर्वेश्वरः
 सर्वभूतान्तरात्मा सर्वभूताधिवासः सर्वभूतनिगूढो
 भूतयोनिर्योगैकगम्यः । यश्च विश्वं सृजति विश्वं विभर्ति
 विश्वं भुङ्क्ते स आत्मा । आत्मनि तं तं लोकं विजानीहि । मा
 शोयीरात्मविज्ञानी शोकस्थान्तं गमिष्यति ॥

इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

अथैनं शाण्डिल्योऽथर्वाणं पप्रच्छ यदेकमक्षरं
 निश्चियं शिवं सन्मात्रं परंब्रह्म । तस्मात्कथमिदं
 विश्वं जायते कथं स्थीयते कथमस्मिंस्त्वलीयते । तन्मे संशयं
 छेत्तुमर्हसीति । स ङोवायाथर्वा सत्यं शाण्डिल्य परंब्रह्म
 निश्चियमक्षरमिति । अथाप्यस्यारूपस्य ब्रह्मणस्त्रीणि
 रूपाणि भवन्ति सकलं निष्कलं सकलनिष्कलं येति ।
 यत्सत्यं विज्ञानमानन्दं निश्चियं निरञ्जनं सर्वगतं
 सुसूक्ष्मं सर्वतोमुपमनिर्देश्यममृतमस्ति तदिदं निष्कलं
 रूपम् । अथास्य या सङ्जास्त्यविद्या मूलप्रकृतिर्माया
 लोहितशुक्लकृष्णा । तथा सङ्गायवान् देवः कृष्णपिङ्गलो
 ममेश्वर इष्टे । तदिदमस्य सकलनिष्कलं रूपम् ॥ अथैष
 ज्ञानमयेन तपसा यीयमानोऽकामयत बहु स्यां प्रजायेयेति ।
 अथैतस्मात्तप्यमानात्सत्यकामात्त्रीण्यक्षराण्यजायन्त । तिस्रो

વ્યાહૃતયસ્ત્રિપદા ગાયત્રી ત્રયો વેદાસ્ત્રયો દેવાસ્ત્રયો વર્ણાસ્ત્રયોડગ્રયશ્ચ
જાયન્તે । યોડસૌ દેવો ભગવાન્સર્વેશ્વર્યસમ્પન્નઃ સર્વવ્યાપી
સર્વભૂતાનાં હૃદયે સંનિવિષ્ઠો માયાવી માયયા ક્રીડતિ સ બ્રહ્મા
સ વિષ્ણુઃ સ રુદ્રઃ સ ઇન્દ્રઃ સ સર્વે દેવાઃ સર્વાણિ ભૂતાનિ સ એવ
પુરસ્તાત્સ એવ પશ્ચાત્સ એવોત્તરતઃ સ એવ દક્ષિણતઃ સ એવાધસ્તાત્સ
એવોપરિષ્ઠાત્સ એવ સર્વમ્ । અથાસ્ય દેવસ્થાત્મશક્તોરાત્મક્રીડસ્ય
ભક્તાનુકંપિનો દત્તાત્રેયરૂપા સુરૂપા તનૂરવાસા ઇન્દીવરદલપ્રખ્યા
ચતુર્બાહુરઘોરાપાપકશિની । તદિદમસ્ય સકલં રૂપમ્ ॥ ૧ ॥

અથ હૈનમથર્વાણં શાહિડલ્યઃ પપ્રચ્છ ભગવન્સન્માત્રં
ચિદાનન્દૈકરસં કસ્માદુચ્યતે પરં બ્રહ્મેતિ । સ હોવાયાથર્વા
યસ્માચ્ચ બૃહતિ બૃહયતિ ચ સર્વં તસ્માદુચ્યતે પરંબ્રહ્મેતિ ।
અથ કસ્માદુચ્યતે આત્મેતિ । યસ્માત્સર્વમાપ્નોતિ સર્વમાદત્તે સર્વમતિ
ચ તસ્માદુચ્યતે આત્મેતિ । અથ કસ્માદુચ્યતે મહેશ્વર ઇતિ । યસ્માન્મહત
ઈશઃ શબ્દધ્વન્યા ચાત્મશક્ત્યા ચ મહત ઇશતે તસ્માદુચ્યતે
મહેશ્વર ઇતિ । અથ કસ્માદુચ્યતે દત્તાત્રેય ઇતિ । યસ્માત્સુદુશ્ચરં
તપસ્તપ્યમાનાયાત્રયે પુત્રકામાયાતિતરાં તુષ્ટેન ભગવતા
જ્યોતિર્મયેનાત્મૈવ દત્તો યસ્માચ્ચાનસૂયાયામત્રેસ્તનયોડભવ-
ત્તસ્માદુચ્યતે દત્તાત્રેય ઇતિ । અથ યોડસ્ય નિરુક્તાનિ વેદ સ સર્વં વેદ ।
અથ યો હ વૈ વિદ્યયૈનં પરમુપાસ્તે સોડહમિતિ સ બ્રહ્મવિદ્ભવતિ ॥
અત્રૈતે શ્લોકા ભવન્તિ ॥

દત્તાત્રેયં શિવં શાન્તમિન્દ્રનીલનિભં પ્રભુમ્ ।
આત્મમાયારતં દેવમવધૂતં દિગમ્બરમ્ ॥ ૧ ॥

ભસ્મોદ્ધૂલિતસર્વાડ્ગં જટાજૂટધરં વિભુમ્ ।
ચતુર્બાહુમુદારાડ્ગં પ્રકૃલ્લકમલેક્ષણમ્ ॥ ૨ ॥

જ્ઞાનયોગાનિધિં વિશ્વગુરું યોગિજનપ્રિયમ્ ।
ભક્તાનુકંપિનં સર્વસાક્ષિણં સિદ્ધસેવિતમ્ ॥ ૩ ॥

એવં યઃ સતતં ધ્યાયેદ્દેવદેવં સનાતનમ્ ।
સ મુક્તઃ સર્વપાપેભ્યો નિઃશ્રેયસમવાપ્નુયાત્ ॥ ૪ ॥

ઇત્યૌં સત્યમિત્યુપનિષત્ ॥

एतत् तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

ॐ भद्रं कर्णेभिः श्रुणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः ।
स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।
स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

एतत् शाण्डिल्योपनिषत्समाप्ता ॥

Encoded by Sunder Hattangadi

——
Shandilya Upanishad

pdf was typeset on December 22, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

